

K O N V E N C I J A

IZMEĐU REPUBLIKE MAĐARSKE I KOSOVO

ZA IZBEGAVANJE DUPLOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJE FISKALNE EVAZIJE U ODNOSU NA POREZ NA PRIHODE I NA KAPITAL

Republika Mađarska i Kosovo, u želji da sklope Konvenciju za izbegavanje duplog oporezivanja i sprečavanja fiskalne evazije u odnosu na porez na prihod i na kapital, i kako bi dalje razvili i omogućili njihov odnos,

Dogovorili su se kao u nastavku:

Član 1
LIČNI DELOKRUG

Ova Konvencija važi za lica koja su stanovnici jedne ili obe Ugovorne Države.

Član 2
OBUHVATENI POREZI

1. Ova Konvencija važi za poreze na prihod i na kapital utvrđene u ime Ugovorne Države ili njenih lokalnih vlasti, bez obzira na način njihovog prikupljanja.

2. Porez na prihod i na kapital smatraju se svi porezi utvrđeni na ukupni prihod, ukupni kapital ili na elemente prihoda ili kapitala, uključujući poreze na profit iz otuđivanja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupan iznos plata ili dnevnica koje naplaćuje preduzeće poreze na ukupan iznos plata ili dnevnica ili plata plaćenih od preduzeća, kao i na poreze za kapitalno vrednjenje.

3. Postojeći porezi za koje vredni Konvencija vrede naročito za:

(a) U Mađarskoj:

- (i) Porez na lični dohodak;
- (ii) Porez na dobit;
- (iii) Porez na zemljište; i
- (iv) Porez na objekte

(u daljem tekstu "Mađarski porez");

(b) Na
Kosovu:

- (i) Porez na lični dohodak;
- (ii) Porez na dobit; i
- (iii) Porez na imovinu

(u daljem tekstu "Kosovski porez").

4. Konvencija važi za identične ili slične poreze koje se utvrđuju na datum potpisa Konvencije kao dodatak, ili umesto, postojećih poreza. Nadležne vlasti Ugovornih država obaveštavaju jedne druge o značajnim promenama izvršenih na njihovim zakonima o porezu.

Član 3
OPŠTE DEFINICIJE

1. Za svrhe ove Konvencije, i osim ukoliko se drugačije ne nalaže kontekstom:

(a) izraz "Mađarska" znači Mađarska i, ukoliko se koristi u geografskom smislu, znači teritorija Mađarske;

(b) Izraz "Kosovo" znači Republika Kosovo, uključujući celu teritoriju, vazdušni prostor iznad nje, nad kojim uživa jurisdikciju ili suverena prava u cilju istraživanja, korišćenja i očuvanja prirodnih resursi shodno međunarodnom zakonu;

(c) Izrazi „Ugovorna država" i "druga Ugovorna država " znači Mađarska ili Kosovo, u zavisnosti od konteksta;

(d) izraz "lice" znači pojedinac, kompanija ili neki drugi organ lica;

(e) izraz "kompanija" znači bilo koji korporativni organ ili subjekat koji se smatra korporativnim organom u poreske svrhe;

(f) izraz "preduzeće" odnosi se na vršenje bilo kog poslovanja;

(g) izraz "preduzeće Ugovorne države" i "preduzeće druge Ugovorne države" znači preduzeće kojem posluje stanovnik jedne Ugovorne države odnosno preduzeće kojem posluje stanovnik druge Ugovorne Države;

(h) izraz "međunarodni saobraćaj" znači bilo koji prevoz brodom ili avionom a kojim rukuje preduzeće jedne Ugovorne države, osim ukoliko brod ili avion posluje samo između odredišta u drugoj Ugovornoj državi;

(i) izraz "odgovorna vlast" znači:

(i) u slučaju Mađarske, ministar odgovoran za poresku politiku ili njegov ovlašćeni predstavnik;

(ii) u slučaju Kosova, Ministar finansija ili njegov ovlašćeni predstavnik;

G) izraz "nacionalni" znači:

(i) bilo koje lice koje poseduje nacionalnost jedne Ugovorne države;

(ii) bilo koje pravno lice, partnerstvo, udruženje ili drugi subjekat koji uživa taj status shodno zakonima na snazi u Ugovornoj državi;

(k) izraz "biznis" obuhvata vršenje stručnih usluga i drugih aktivnosti nezavisnog karaktera.

2. Što se tiče primeni Konvencije u bilo koje doba od strane Ugovorne države, bilo koji izraz koji nije definisan njom, osim ukoliko se kontekstom drugačije ne nalaže, imaju smisao koji je utvrđen zakonom te Države u odnosu na poreze za koje važi Konvencija, a smisao utvrđen poreskim zakonima te Države važe iznad smisla koji je dat drugim zakonima te Države.

Član 4 STANOVNIK

1. U ciljeve ove Konvencije, izraz „stanovnik Ugovorne države“ znači bilo koje lice koje, po zakonima te Države, podleže porezima u toj državi na osnovu državljanstva, prebivališta, mesta uprave, mesta inkorporacije ili nekog drugog kriterija slične prirode a obuhvata i Državu i neku lokalnu vlast te države. Međutim, ovaj izraz ne obuhvata lica koja podležu porezima te Države samo zbog prihoda iz izvora u toj Državi ili zbog kapitala koji se tamo nalazi.

2. U slučajevima kad, shodno odredbama stava 1, lice je stanovnik obe Ugovorne Države, onda se njegov status određuje kao u nastavku:

(a) Smatraće se da je stanovnik samo Države u kojoj ima stalni dom koji mu je na raspolaganju; ako ima stalni dom na raspolaganju u obe Države, smatraće se da je stanovnik Države sa kojom ima jače lične i ekonomske veze (centar vitalnih interesa);

(b) Ako Država u kojoj ima centar vitalnih interesa ne može se utvrditi, ili ukoliko on nema stalnu kuću na raspolaganju u toj Državi, smatraće se da je stanovnik Države u kojoj ima stalno prebivalište;

(c) Ukoliko ima prebivalište u obe Države ili u nijednoj, smatraće se da je stanovnik Države čiji je državljanin;

(d) Ukoliko je državljanin obe Države ili nijednoj, onda će nadležne vlasti Ugovornih Država rešiti pitanje međusobnim sporazumom.

3. Ukoliko shodno odredbama stava I, neko lice, osim pojedinaca, je stanovnik obe Ugovorne Države, smatraće se da je stanovnik samo Države u kojoj je inkorporisan. Ukoliko je inkorporisan u obe Države ili u nijednoj, nadležne vlasti Ugovornih Država rešiće pitanje međusobnim sporazumom.

Član 5 STALNA USTANOVA

1. U ciljeve ove Konvencije, izraz „stalna ustanova“ znači fiksno mesto poslovanja putem kojeg se, delimično ili potpuno, vrši poslovanje jednog preduzeća.

2. Izraz "stalna ustanova" obuhvata naročito:

(a) mesto uprave;

(b) ogranak;

(c) kancelariju;

(d) fabriku;

- (e) radionicu; ili
 - (f) Rudnik, naftni ili gasni bunar, kamenolom ili neko drugo mesto iskopavanja prirodnih resursi.
3. Gradilište, gradnja, montaža ili projekt instalacije sačinjava stalnu ustanovu ukoliko stoji više od dvanaest meseci.
4. Bez obzira na gore navedene odredbe ovog Člana, izraz „stalna ustanova“ smatra se da obuhvata:
- (a) Korišćenje postrojenja samo u svrhe skladištenja, izložbu ili isporuku robe ili proizvoda koji pripadaju preduzeću;
 - (b) Čuvanje rezerve robe ili proizvoda koji pripadaj preduzeću samo u svrhe skladištenja, izloženja ili isporuke;
 - (c) Čuvanje rezerve robe ili proizvoda koji pripadaj preduzeću samo u svrhe prerade od drugog preduzeća;
 - (d) Održavanje fiksnog mesta poslovanja samo u svrhe kupovine robe ili proizvoda ili za sakupljanje informacija, za preduzeće;
 - (e) Održavanje fiksnog mesta poslovanja samo u svrhe nastavka, za preduzeće, neke druge delatnosti koja je pripremnog ili pomoćnog karaktera;
 - (f) Održavanje fiksnog mesta poslovanja samo u svrhe bilo koje kombinacije delatnosti navedenih u pod-stavovima (a) do (e), pod uslovom da celokupna delatnost fiksnog mesta poslovanja koja proizilazi iz ove kombinacije je pripremnog ili pomoćnog karaktera.
5. Bez obzira na odredbe stava 1 i 2, u slučajevima kad lice – bilo agent nezavisnog statusa na koga se primenjuje stav 6 – deluje u ime preduzeća i poseduje, i redovno vrši, ovlašćenja u Ugovornoj državi da sklopi ugovore u ime preduzeća, smatraće se da to preduzeće ima stalnu ustanovu u toj Državi u odnosu na delatnost koju to lice vrši za preduzeće, osim ukoliko delatnost takvog lica pomenutog u stavu 4, ukoliko se vrši putem fiksnog mesta poslovanja, ne bi takvo fiksno mesto poslovanja učinilo stalnu ustanovu po odredbama tog stava.
6. Ne smatra se da preduzeće ima stalnu ustanovu u Ugovornoj Državi samo zbog vršenja poslovanja u toj Državi putem posrednika, agenta opšte komisije ili nekog drugog agenta nezavisnog status, pod uslovom da takva lica deluju usled normalnog toka poslovanja.
7. Činjenica da kompanija koja je stanovnik Ugovorne Države kontroliše ili kontroliše se od kompanije koja je stanovnik druge Ugovorne Države, ili koja vrši poslovanje u toj drugoj Državi (bilo putem stalne ustanove ili na neki drugi način), samo po sebi ne sačinjava niti kompaniju niti stalnu ustanovu druge.

Article 6
PRIHOD OD NEPOKRETNE IMOVINE

1. Prihod dobijen od stanovnika jedne Ugovorne Države od nepokretne imovine (uključujući prihode od poljoprivrede ili šumarstva) a koje se nalaze u drugoj Ugovornoj Državi mogu se oporeziti u toj drugoj Državi.
2. Izraz "nepokretna imovina" ima smisao koji je utvrđen zakonom Ugovorne Države u kojoj se nalazi dotična imovina. Izraz u svakom slučaju obuhvata imovinu koja je pomoćna pokretnoj imovini, stoci i oprema koja se koristi u poljoprivredi i šumarstva, za koje vrede prava opšteg zakona o iznajmljenoj opremi, pravo korišćenja nepokretne imovine i prava varijabilnih ili fiksnih uplata zbog rada ili prava rada mineralnih depozita, izvora i drugih prirodnih bogatstva; brodovi, čamci i avioni ne smatraju se nepokretnom imovinom.
3. Odredbe stava 1 vrede za prihode koji se pridobiju od direktnog korišćenja, iznajmljivanja ili korišćenja u bilo kom drugom obliku nepokretne imovine..
4. Odredbe stava 1 i 3 važe takođe za prihode iz nepokretne imovine preduzeća.

Član 7
BIZNIS PROFITI

1. Profiti jednog preduzeća Ugovorne Države podležu oporezivanju samo u toj Državi ukoliko preduzeće vrši poslovanje u drugoj Ugovornoj Državi putem stalne ustanove koja se tamo nalazi. Ukoliko preduzeće vrši poslovanje kao što je gore navedeno, profiti koji se pripisaju stalnoj ustanovi u skladu sa odredbama stava 2 mogu se oporeziti u toj drugoj Državi.
2. Za svrhe ovog Člana i Člana 23, profiti koji se u svakoj Ugovornoj Državi pripisaju stalnoj ustanovi pomenutoj u stavu 1 su profiti koje se može očekivati da ostvari, posebno u svom poslovanju sa drugim delovima preduzeća, kao da je posebno odvojeno preduzeće koja je angažovana u istom ili sličnom poslovanju pod istim ili sličnim uslovima, imajući u obzir izvršene funkcije, korišćenu imovinu i rizike preuzete od preduzeća putem stalne ustanove i putem drugih delova preduzeća.
3. U slučajevima kad, u skladu sa stavom 2, Ugovorna Država reguliše profite koji se pripisaju stalnoj ustanovi jednog preduzeća jedne Ugovorne Države i shodno tome oporezuje profite preduzeća koji su zaduženi porezom u drugoj Državi, druga Država, do mere potrebne za eliminisanje duplog oporezivanja ovih profita, vrši potrebne promene iznosima utvrđenog poreza na te profite ukoliko se slaže promenama urađenim od druge Države. U utvrđivanju tih promena, nadležna vlast Ugovorne Države, po potrebi, konsultiraju jedne druge.
4. U slučajevima kad profiti obuhvataju artikle prihoda koji se uređuju posebno drugim Članovima ove Konvencije, odredbe tih članova ne utiču se odredbama ovog Člana.

Article 8
MEĐUNARODNI PREVOZ

1. Profiti dobijeni od stanovnika jedne Ugovorne Države iz rada brodova ili aviona u međunarodnom saobraćaju podležu oporezivanju samo u toj Ugovornoj Državi.

2. Odredbe stava 1 takođe važe za profite iz učešća u nekoj zajedničkoj skupini, zajedničkom biznisu ili međunarodne operativne agencije.

Član 9
UDRUŽENA PREDUZEĆA

1. U slučajevima gde

- (a) Preduzeće jedne Ugovorne Države učestvuje direktno ili indirektno u upravi, kontroli ili kapitalu jednog preduzeća druge Ugovorne Države, ili

- (b) Isto lice učestvuje direktno ili indirektno u upravu, kontroli ili kapitalu jednog preduzeća jedne Ugovorne države i nekog preduzeća druge Ugovorne Države,

i u svakom slučaju stvore se ili nametnu uslovi između oba preduzeća u njihovim komercijalnim ili finansijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi se stvorili između nezavisnih preduzeća, onda bilo koji profit koji bi, u nedostatku tih uslova, bio sakupljen od jednog preduzeća, ali zbog tih uslova se nije sakupio, može se uključiti u profite tog preduzeća i oporeziti shodno tome.

2. U slučajevima kad Ugovorna Država u profite preduzeća te Države – i shodno tome i poreze – profite kojima je zadužena preduzeće druge Ugovorne Države porezima u toj Drugoj Državi a profite obuhvaćene na taj način su profiti koji bi se prikupili preduzeću prvo-pomenute Države ukoliko uslovi između dva preduzeća bili bi oni koji se utvrde između dva nezavisna preduzeća, onda ta druga Država napraviće odgovarajuće izmene iznosu poreza u toj Državi na te profite ukoliko se slaže promenama prvo-pomenute Države. U utvrđivanju takve izmene, u obzir se uzimaju druge odredbe ove Konvencije a nadležne vlasti Ugovornih Država, po potrebi, konsultuju se jedna s drugom.

Član 10
DIVIDENDE

1. Dividende isplaćene od kompanije koja je stanovnik jedne Ugovorne Države isplaćene stanovniku druge Ugovorne Države mogu podleći porezu u toj drugoj Državi.

2. Međutim, takve dividende se mogu takođe oporeziti u Ugovornoj Državi u kojoj je stanovnik kompanija koja isplaćuje dividende i shodno zakonima te Države, ali ukoliko je primalac dividende stanovnik druge Ugovorne Države, tako zaduženi porez ne sme prevazići:

(a) 0 odsto bruto iznosa dividende ukoliko primalac je kompanija (osim partnerstva koji ne podleže porezu), koja drži direktno najmanje 25 odsto kapitala kompanije koja isplaćuje dividende;

(b) 5 odsto bruto iznosa dividenda u svim drugim slučajevima.

Ovaj stav se ne odnosi na oporezivanje kompanije u odnosu na profite od kojih se isplaćuje dividenda.

Nadležne vlasti Ugovornih Država uzajamnim dogovorom rešice način primene ovih ograničenja.

3. Izraz „dividende“ korišćeni u ovom Članu podrazumeva prihode od akcija ili drugih prava, koji nisu pasiva, a koji učestvuju u profitima, kao i prihodi koji podležu istom tretmanu porezivanja kao prihod od akcija shodno zakonima Države u kojoj je stanovnik kompanija koja vrši raspodelu.

4. Odredbe stava 1 i 2 ne važe ukoliko primalac dividende stanovnik jedne Ugovorne Države, vrši poslovanje u drugoj Ugovornoj Državi u kojoj je stanovnik koja isplaćuje dividende putem stalne ustanove u toj zemlji i holdinga s kojom su isplaćene dividende efektivno povezane takvom stalnom ustanovom. U takvim slučajevima vrede odredbe Člana 7.

5. U slučajevima kad kompanija koja je stanovnik Ugovorne Države dobija profite ili prihode iz druge Ugovorne države, ta druga Država no može nametnuti neki porez na dividende plaćene od kompanije, osim ukoliko takve dividende ne isplaćuju se stanovniku te druge Države ili ukoliko holding za koje se isplaćuju dividende su efektivno povezane sa stalnom ustanovom koja se nalazi u toj drugoj Državi, i ne podležu kompanijine ne dodeljene profite porezu na kompanijin ne dodeljen profit, čak i ako isplaćene dividende ili ne dodeljene profite sastoje se delimično ili u celini od profita ili prihoda koji se ostvaruju u toj drugoj Državi.

Član 11 INTERES

1. Interes koji se ostvari u jednoj Ugovornoj Državi i u svojini stanovnika druge Ugovorne Države podleže porezu samo u toj drugoj Državi.

2. Izraz "interes" koji se koristi u ovom Članu podrazumeva prihod od potražnje (dugova) bilo koje vrste, ili koja nije osigurana hipotekom i bez obzira da li nosi pravo učešća na profit dužnika, a naročito prihode iz vladinih vrednosnih papira i prihoda od obveznica ali ne obuhvata prihod iz Člana 10. Kaznene za kasno plaćanje ne smatraju se interesom za svrhe ovog Člana.

3. Odredbe stava 1 ne važe za primalaca interesa, koji je stanovnik Ugovorne Države, koji vrši poslovanje u drugoj Ugovornoj Državi u kojoj nastaje interes, stalnu ustanovu koja se tamo nalazi, i potražnje za koje se isplaćuje interes su efektivno vezani takvom stalnom ustanovom. U takvom slučaju, važe odredbe Člana 7.

4. U slučajevima kad, zbog specijalnog odnosa između platiše i primalaca ili između njih oboje i nekog drugog lica, iznos interesa, iz potražnje za koje se isplaćuje, prevazilazi iznos koji bi se dogovorio između platiše i primaoca u odsustvu takvog odnosa, odredbe ovog Člana važe samo za zadnji pomenuti iznos. U takvom slučaju, višak isplate podleže porezivanju shodno zakonima svake Ugovorne Države, uz uzimanje u obzir drugih odredba Konvencije

Član 12 TAKSE ZA KORIŠĆENJE

1. Takse za prava na korišćenje koje se naplaćuju u jednoj Ugovornoj Državi a čiji je primalac stanovnik druge Ugovorne Države podležu porezu samo u toj drugoj Državi.

2. Izraz "takse za pravo na korišćenje" iz ovog Člana podrazumeva isplate bilo koje vrste koje se primaju usled korišćenja, prava na korišćenje, autorska prava na književna, umetnička ili naučna dela (uključujući kinematografske filmove) patente, zaštićene znakove, dizajne ili modele, planove, tajne formule ili procese, ili za informacije u vezi nekog industrijskog, komercijalnog ili naučnog iskustva.

3. Odredbe iz stava 1 ne važe ukoliko primalac tih taksi, iako je stanovnik jedne Ugovorne Države, vrši poslovanje u drugoj Ugovornoj Državi u kojoj se stvaraju takse, putem stalne ustanove u toj državi, i prava ili imovina u odnosu na koje se naplaćuju takse su efektivno povezane takvom stalnom ustanovom. U takvom slučaju, odredbe Člana 7 ne važe.

4. U slučajevima kad, zbog specijalnog odnosa između platiše i primalaca ili među njima i nekog drugog lica, iznosa takse, u odnosu na korišćenje, pravo ili informacije za koje se plaćaju, prevazilazi iznos koji bi bio dogovoren od platiše i primalaca u nedostatku takvog odnosa, odredbe ovog Člana važe samo na poslednji navedeni iznos. U tom slučaju, višak isplata podleže porezivanju shodno zakonima svake Ugovorne Države, uz dosledno uzimanje u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Član 13 KAPITALNI DOBICI

1. Dobici stanovnika jedne Ugovorne Države iz otuđivanja nepokretne imovine iz Člana 6 a koje se nalaze u drugoj Ugovornoj Državi mogu podleći porezu u toj drugoj Državi.

2. Dobici stanovnika jedne Ugovorne Države iz otuđivanja akcija ili sličnih interesa iz koje se dobija više od 50 centi njihove vrednosti direktno ili indirektno iz nepokretne imovine koja se nalazi u drugoj Ugovornoj Državi mogu se oporeziti u toj drugoj Državi.

3. Dobici, osim onih iz stava 2 ovog Člana, iz otuđivanja pokretne imovine koja je deo poslovne imovine stalne ustanove koju neko preduzeće jedne Ugovorne Države poseduje u drugoj Ugovornoj Državi uključujući dobitke iz otuđivanja te stalne ustanove (bilo same ili zajedno sa celim preduzećem), mogu se oporeziti u toj drugoj Državi.

4. Dobici iz preduzeća jedne Ugovorne Države iz otuđivanja brodova ili aviona koji posluju u međunarodnom saobraćaju ili pokretna imovina vezana radom tih brodova ili aviona podležu porezivanju samo u toj Državi.

5. Dobici iz otuđivanja neke druge imovine osim onih navedenih u stavu 1, 2, 3, i 4, podležu porezu samo u Ugovornoj Državi u kojoj je otuđivač stanovnik.

Član 14 PRIHODI IZ ZAPOSŁJENJA

1. Shodno odredbama Člana 15, 17, 18 i 20, plate, dnevnice i druge slične isplate koje dobija stanovnik jedne Ugovorne Države u odnosu na zaposlenje podležu porezivanju samo u toj Državi osim ukoliko zaposlenje se vrši u drugoj Ugovornoj Državi. Ukoliko se poslovanje se vrši na taj način, isplate dobijene na taj način mogu se porezivati u toj drugoj Državi.

2. Bez obzira na odredbe stava 1, isplate dobijene od stanovnika jedne Ugovorne Države u odnosu na zaposlenje koje se vrši u drugoj Ugovornoj Državi podleže porezu samo u prvopomenutoj Državi ukoliko:

(a) Primalac je prisutan u drugoj Državi za period ili periode ne duže od ukupno 183 dana u bilo kom dvanaesto mesečnom periodu koji počinje ili završava u dotičnoj poreskoj godini, i

(b) Isplata se plaća od, ili u ime poslodavca koji nije stanovnik druge Države, ili

(c) Isplata se ne vrši od stalne ustanove koju poslodavac ima u drugoj Državi

3. Bez obzira na gore navedene odredbe ovog Člana, isplata koja se dobija u odnosu na zaposlenje koje se vrši na palubi broda ili aviona koji deluje u međunarodnom saobraćaju mogu se poreziti u Ugovornoj Državi u kojoj preduzeće koje operiše brodom ili avionom je stanovnik.

Član 15 HONORARI DIREKTORA

Honorari direktora i druge slične isplate koje dobija stanovnik jedne Ugovorne Države u njegovom ili njenom svojstvu kao član odbora direktora ili nadzornog odbora jedne kompanije koja je stanovnik druge Ugovorne Države može se poreziti u toj drugoj Državi.

Član 16
UMETNICI I SPORTISTI

1. Bez obzira na odredbe Člana 7 i 14, prihodi dobijene od stanovnika jedne Ugovorne Države kao zabavljač, kao što je umetnik u teatru, filmu, radiju ili televiziji, ili kao muzičar ili sportista, iz njegovih ličnih aktivnosti vršeni u drugoj Ugovornoj Državi, mogu se poreziti u drugoj Državi.

2. U slučajevima kad, u odnosu na lične aktivnosti vršene od zabavljača ili sportiste u njegovom svojstvu, prihodi se ne sakupljaju samom zabavljaču ili sportisti nego drugom licu, ti prihodi mogu, bez obzira na odredbe Člana 7 i 14, podleći porezu samo u Ugovornoj Državi u kojoj se vrše aktivnosti zabavljača ili sportiste.

3. Bez obzira na odredbe stavova 1 i 2 ovog Člana, prihodi pomenuti u ovom Članu koji se prikupljaju umetniku ili sportistu koji je stanovnik jedne Ugovorne Države oslobađa se poreza u drugoj Ugovornoj Državi, u kojoj se vrši aktivnost zabavljača ili sportiste, pod uslovom da ova aktivnost se potpuno podržava u celini ili uglavnom od javnih fondova prvo-pomenute Države. U tom slučaju, prihod podležu porezivanju samo u Ugovornoj Državi u kojoj je umetnik ili sportista stanovnik.

Član 17
PENZIJE

Penzije i druge slične isplate koje se stvaraju u jednoj Ugovornoj Državi i plaćaju se stanovniku druge Ugovorne Države u odnosu na bivše zaposlenje podležu porezu samo u prvo-pomenutoj Državi.

Član 18
U SLUŽBI VLADE

1. (a) Plate, dnevnice i druga slična plaćanja koje isplaćuje jedna Ugovorna Država ili njena lokalna vlast nekom pojedincu zbog usluga koji su pruženi toj Državi ili vlasti.

(b) Međutim, te plate, dnevnice i druge slične isplate podležu porezu samo u toj drugoj Ugovornoj Državi ukoliko usluge pružene u toj Državi i pojedinca je stanovnik te Države a koji:

(i) Je stanovnik te Države; ili

(ii) nije postao stanovnik te Države samo u cilju pružanja te usluge.

2. Odredbe Članova 14, 15 i 16 važe za plate, dnevnice i druge slične isplate u odnosu na usluge pružene u vezi sa biznisom koji se vrši od Ugovorne Države ili lokalne vlasti iste.

Article 19
STUDENTI

Isplate koje student, stažer ili praktikant u poslovanju koji jeste ili malo pre posete Ugovornoj Državi, postane stanovnik druge Ugovorne Države i koji je prisutan u prvo-pomenutoj Državi samo u cilju njegovog ili njenog obrazovanja, prima u cilju njegovog ili njenog izdržavanja, obrazovanja ili obuke, ne podležu porezu u toj Državi, pod uslovom da te isplate proizilaze iz izvora van Države.

Član 20
PROFESORI I NASTAVNICI

1. Profesor ili nastavnik koji posećuj jednu od Ugovornih Država za period ne duži od dve godine izračunate od datuma prve posete te Ugovorne Države samo u cilju predavanja ili vršenja naprednih studija (uključujući istraživanja) u univerzitetu, koledžu ili drugom priznatom istraživačkom institutu ili druge ustanove višeg obrazovanja u toj Ugovornoj Državi, su oslobođeni poreza u prvo-pomenutoj Državi u pogledu bilo koje isplate za takvo predavanje ili studiranje.

2. Gore navedene odredbe ovog Člana ne važe za isplate koje profesor ili nastavnik prima za vršenje istraživanja ukoliko se istraživanje vrši prva shodno u privatne svrhe određenog ili određenih lica.

Član 21
DRUGI PRIHODI

1. Artikli prihoda stanovnika jedne Ugovorne Države, gde god se ostvaruju, a koji se ne regulišu gore navedenim Članovima ove Konvencije podležu porezivanju samo u toj Državi.

2. Odredbe stava 1 ne važe za prihode, osim iz nekretnine definisane stavom 2 člana 6, ukoliko primalac tog prihoda, stanovnik jedne Ugovorne Države, vrši delatnost u drugoj Ugovornoj Državi putem stalne ustanove koja se tamo nalazi i pravo ili imovina u vezi koje se ostvaruje prihod je efektivno povezana s takvom stalnom ustanovom. U tom slučaju, važe odredbe Člana 7.

Član 22
KAPITAL

1. Kapital zastupljen od nepokretne imovine navedene u Članu 6, u svojini stanovnika jedne Ugovorne Države a koja se nalazi u drugoj Ugovornoj Državi, može podleći porezu u toj drugoj Državi.

2. Kapital zastupljen od pokretne imovine koja je deo poslovne imovine stalne ustanove koju jedno preduzeće Ugovorne Države ima u drugoj Ugovornoj Državi može podleći porezu u toj drugoj Državi.

3. Kapital jednog preduzeća jedne Ugovorne Države zastupljene od broda ili aviona koji deluje u međunarodnom saobraćaju i pokretne imovine vezana radom tih brodova ili aviona podleže porezu u toj Državi.

4. Svi drugi elementi stanovnika jedne Ugovorne Države podleže porezu samo u toj Državi.

Član 23

UKIDANJE DUPLOG POREZIVANJA

1. U Mađarskoj duplo porezivanje ukida se kao u nastavku:

(a) U slučajevima kad stanovnik Mađarske ostvaruje prihode ili poseduje kapital koji, u slučaju sa odredbama ove Konvencije može podleći porezu na Kosovu, Mađarska će, shodno odredbama podstava (b) i stava 3, oslobađa te prihode ili kapital od poreza.

(b) U slučaju kad stanovnik Mađarske ostvaruje artikle prihode koji, u skladu sa odredbama Člana 10, može podleći porezu na Kosovu, Mađarska može dozvoliti oduzimanje iz poreza na prihod tog stanovnika iznos jednak porezu plaćenom na Kosovu. To oduzimanje međutim, ne sme prevazići taj deo poreza, koji se računa oduzimanja a koje se pripisuje tim artiklima prihoda ostvarenim na Kosovu.

2. Na Kosovu duplo porezivanje eliminisaće se kao u nastavku: U slučaju kad stanovnik Mađarske ostvaruje artikle prihode ili poseduje kapital koji, u skladu sa odredbama ove Konvencije, mogu podleći porezu u Mađarskoj, Kosovo može dozvoliti oduzimanje iz poreza na prihod ili kapital tog stanovnika iznos jednak porezu plaćenom u Mađarskoj. To oduzimanje međutim, ne sme prevazići taj deo poreza, koji se računa oduzimanja a koje se pripisuje tim artiklima prihoda ili kapitalu ostvarenim u Mađarskoj.

3. U slučaju kad u skladu sa odredbama ove Konvencije, prihod ostvaren ili kapital u posedu stanovnika jedne Ugovorne Države su oslobođeni poreza u toj Državi, ta Država može, u računanju poreza na preostali prihod ili kapital takvog stanovnika, uzme u obzir oslobođeni prihod ili kapital.

4. Odredbe stava 1 (a) i 2 ne važe za prihode koje se ostvaruju od prihoda ili kapitala u svojini stanovnika jedne Ugovorne Države u kojoj druga Ugovorna Država primenjuje odredbe ove Konvencije za oslobađanje tog prihoda ili kapitala od poreza ili primenjuje odredbe stava 2 Člana 10 tog prihoda.

Član 24

NE-DISKRIMINACIJA

1. Državljeni jedne Ugovorne Države ne podležu porezivanju ili nekom drugom zahtevu vezanu porezima u drugoj Ugovornoj Državi, koji su drugačiji ili više tegobni od porezivanja ili zahteva kojima podležu državljani te druge Države u istim okolnostima, posebno u odnosu na prebivalište. Ova odredba, bez obzira na odredbe Člana 1, se takođe primenjuje na lica koja nisu stanovnici jedne ili obe Ugovorne Države.

2. Lica bez državljanstva a koji su stanovnici jedne Ugovorne Države ne podležu nikakvom porezivanju ili zahtevima povezanim tome u nijednoj Ugovornoj Državi, a koja je više tegobna od porezivanja ili uslova kojima podležu državljani Države u istim okolnostima, posebno u vezi prebivališta.

3. Porezivanje stalne ustanove koju ima preduzeće jedne Ugovorne Države u drugoj Ugovornoj Državi ne može se manje povoljno porezivati u toj drugoj Državi nego porez naplaćivan od preduzeća te druge Države koje vrši istu delatnost. Ova odredba ne može se smatrati kao obavezujućom za jednu Ugovornu Državu da nudi stanovnicima druge Ugovorne Države neku ličnu naplatu, olakšice ili popuste u cilju porezivanja zbog njihovog građanskog stanja ili porodičnih obaveza koje nudi svojim stanovnicima.

4. Osim gde odredbe stava 1 Člana 9, stava 4 Člana 11, ili stava 4 Člana 12, primenjuju interes, takse za korišćenje i druge dodele koji se plaćaju od preduzeća jedne Ugovorne Države stanovniku druge Ugovorne Države, u cilju utvrđivanja oporezivih profita tog preduzeća, mogu se smanjiti pod istim uslovima kao kad bi bili plaćeni stanovniku prvo-pomenute Države. Slično, bilo koji dugovi ili jednog preduzeća Ugovorne Države, u cilju utvrđivanja oporezivog kapitala tog preduzeća, biće smanjenja pod istim uslovima kao kad bi bila data pod ugovor stanovniku prvo-pomenute Države.

5. Preduzeća jedne Ugovorne Države, kapital koji se, potpuno ili delimično poseduju ili kontrolišu, direktno ili indirektno, od jednog ili više stanovnika druge Ugovorne Države, ne podležu porezivanju ili nekim drugim zahtevima u prvo-pomenutoj Ugovornoj Državi koji si druge ili tegobnije od porezivanja i vezani zahtevima kojima podležu ili mogu podleći druga slična preduzeća prvo-pomenute Države.

6. Odredbe ovog Člana, bez obzira na odredbe Člana 2, važe za poreze svake druge vrste i opisa.

Član 25 POSTUPAK UZAJAMNOG DOGOVORA

1. U slučaju kad lice smatra da neko delo jedne ili obe Ugovorne Države ima ili imaće kao posledicu po njemu porez koji nije u skladu sa odredbama ove Konvencije, on može bez obzira na pravne lekove na raspolaganju domaćim zakonima te Države, predstaviti njegov slučaj nadležnim vlastima Ugovorne Države u kojoj je stanovnik ili, u slučaju da njegov slučaj spada pod stav 1 Člana 24, u ugovornoj Državi u kojoj je državljanin. Slučaj se može podneti roku od tri godina od prve objave mere koja proizilazi u porezivanju koje nije u skladu sa odredbama ove Konvencije.

2. Nadležna vlast će nastojati, ukoliko primedba izgleda opravdana i nije u stanju da sama dođe do zadovoljavajućeg rešenja, rešiti slučaj međusobnim dogovorom sa nadležnom vlašću druge Ugovorne države, u cilju izbegavanja porezivanja, koje nije u skladu sa Konvencijom. Svaki postignuti dogovor sprovede se bez obzira na vremenska ograničenja domaćim zakonima Ugovorne države.

3. Nadležna vlast Ugovorne Države nastoji da reši međusobnim dogovorom sve poteškoće ili sumnje koje proizilaze u vezi tumačenja ili primene Konvencije. Oni se takođe mogu konsultovati za ukidanje duplog porezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Konvencijom.

4. Nadležne vlasti Ugovorne Države mogu komunicirati jedno s drugim direktno, uključujući putem zajedničke komisije koja se sastoji od njih ili njihovih predstavnika, u cilju postizanja dogovora u smislu prethodnih stavova.

Član 26
RAZMENA INFORMACIJA

1. Nadležne vlasti Ugovornih Država razmenjivaće informacije koje su relevantne za sprovođenje odredba ove Konvencije ili za administraciju ili sprovođenje domaćih zakona u vezi poreza bilo koje vrste i opisa koje se nameću u ime Ugovornih Država, ili njihovih lokalnih vlastiju, sve dok ti porezi nisu u suprotnosti sa ovom Konvencijom. Razmena tih informacija nije ograničena Članovima 1 i 2.

2. Svaka informacija koja se primi shodno članu 1 od strane Ugovorne Države smatraće se tajnom isto kao informacija koja se dobije shodno domaćim zakonima te Države i otkriva se samo licima ili vlastima (uključujući sudove i administrativna tela) koja se bave utvrđivanjem ili prikupljanjem, ili sprovođenjem ili krivičnim gonjenjem u odnosu na poreze, rešavanjem žalbi u odnosu na poreze iz stava 1, ili prividom istih. Ta lica ili vlasti koriste informacije samo u te svrhe. Oni mogu otkriti informacije u postupcima javnog suđenja ili u sudskim odlukama.

3. U nijednom slučaju odredbe stava 1 i 2 ne mogu se smatrati kao nametanje obaveze Ugovornoj Državi:

(a) Da sprovodi upravne mere koje su u suprotnosti sa zakonima i upravnom praksom te ili druge Ugovorne Države;

(b) Da obezbedi informacije koje se ne mogu obezbediti shodno zakonima ili tokom normalnog toka uprave te ili druge Ugovorne Države;

(c) Snabdeti informacije koje bi otkrile trgovačke, privredne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačke procese ili informacije čije otkrivanje bi bilo u suprotnosti sa javnom politikom (ili javnošću).

4. Ukoliko Ugovorna Država zatraži informacije u skladu sa ovim Članom, Druga Ugovorna Država primenjuje mere za prikupljanje informacija za prikupljanje te informacije, iako toj Državi te informacije nisu potrebne u svoje poreske svrhe. Obaveza iz ove rečenice podleže ograničenjima

iz stava 3 ali ni u kom slučaju ta ograničenja ne mogu se smatrati kao dozvolom da Ugovorna Država odbije pružanje informacija samo što nema domaćeg interesa za tu informaciju.

5. U nijednom slučaju odredbe stava 3 ne mogu se smatrati dozvolom da Ugovorna Država odbije snabdevanje informacija samo zato što informaciju poseduje banka, druga finansijska institucija, imenovani ili lice koje deluje u ime agencije ili u povereničkom svojstvu ili zato što je vezana svojinskim interesima lica.

Član 27
PRIPADNICI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH
POLOŽAJA

Ništa u ovoj Konvenciji ne utiče na fiskalne privilegije pripadnika diplomatskih misija ili konzularnih položaja shodno opštim pravilima međunarodnog zakona ili odredbama specijalnih sporazuma.

Član 28
OGRANIČENJE BENEFICIJA

Bez obzira na odredbe ovog Člana ove Konvencije, stanovnik jedne Ugovorne Države ne prima beneficije nekog smanjenja ili oslobođenja od poreza iz ove Konvencije od druge Države ukoliko nadležna vlast druge Države utvrdi da glavni cilj ili jedan od glavnih ciljeva tog stanovnika ili lica vezanim s tim stanovnikom jeste pridobiti beneficije ove Konvencije. Pre nego što se stanovniku jedne Ugovorne Države odbiju poreske olakšice u drugoj Ugovornoj Državi iz gorenavedenog razloga, nadležne vlasti Ugovornih Država konsultuju jedna drugu. Slično, nadležne vlasti Ugovorne Države mogu konsultovati jedna drugu u odnosu na primenu ovog Člana.

Član 29
POSEBNE ODREDBE

Ova Konvencija ni na koji način ne ugrožava obaveze koje proizilaze iz Mađarskog članstva u Evropskoj Uniji.

Član 30
STUPANJE NA SNAGU

1. Ugovorne Stranke obaveštavaju jedna drugu putem diplomatskih kanala da njihovi domaći zahtevi za stupanje na snagu Konvencije su ispoštovane.

2. Ova Konvencija stupa na snagu 30 dana nakon prijema pisma obaveštenja navedenog u stavu 1 i njene odredbe važe u obe Ugovorne Države:

(a) U odnosu na poreza zadržanih na izvoru, prihoda na ili nakon 1 januara kalendarski godine nakon godine kada Konvencija stupa na snagu;

(b) u odnosu na druge poreze ili prihode i poreze na kapital, za poreze koje se naplaćuju za bilo koju poresku godinu koja počinje nakon 1 januara godine koja dolazi nakon godine stupanja Konvencije na snazi.

3. Nakon stupanja Konvencije na snazi, Konvencija sa njenim protokolom između Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije i Mađarske Narodne Republike o ukidanju duplog porezivanja u odnosu na poreze na prihod i na kapital, potpisane u Budapešti 17 oktobra 1985 prestaje da važi u odnosu na Kosovo i Mađarsku:

(a) U odnosu na poreze zadržane na izvoru na prihode koji se ostvaruju na ili nakon 1 januara kalendarske godine nakon one stupanja Konvencije na snazi;

(b) U odnosu na druge poreze na prihode ili na kapital, za poreze koji se naplaćuju bilo koje godine koje počinje 1 januara kalendarske godine nakon one stupanja Konvencije na snazi.

Član 31 PREKID

Ova Konvencija ostaje na snazi do prekida od jedne Ugovorne Države. Bilo koja Ugovorna Država može prekinuti Konvenciju putem diplomatskih kanala, davanjem obaveštenja o prekidu najmanje šest meseci pre kraja bilo koje kalendarske godine nakon pet godina od dana stupanja Konvencije na snagu.

U tom slučaju, Konvencija prestaje da ima učinka u obe Ugovorne Države:

(a) U odnosu na poreze zadržane na izvoru na prihode koji se ostvaruju na ili nakon 1 januara kalendarske godine nakon one u kojoj je izdato obaveštenje;

(b) U odnosu na druge poreze na prihode ili na kapital, za poreze koji se naplaćuju bilo koje godine koje počinje 1 januara kalendarske godine nakon one u kojoj je izdato obaveštenje.

KAO DOKAZ TOME, dole potpisani, uz dosledno ovlašćenje, potpisali su ovu Konvenciju.

Izrađeno u..... duplikata, dana, meseca, 20...., na Mađarskom, Albanskom i Engleskom jeziku, od kojih su sve verzije jednako autentične. U slučaju neslaganja, prevladaće tekst na Engleskom.

Za Mađarsku

Za Republiku Kosovo